

Chương 2276: Nương nương rất thảm 4

Lục Hoa Lương tay mắt lạnh lẽo đem người tiếp được, cười khế lắc đầu, “Xem ra là đi không được.”

Đem người chặn ngang bế lên, đi đến ngoài điện.

Hạ Vi Bảo bắt lấy chiếc đĩa tay đều run, rơi lệ đầy mặt.

Thật là đáng sợ, Lục Hoa Lương quả thực không phải người!

Cuối cùng bữa cơm này vẫn là Lục Hoa Lương dứt nạng ăn xong, chính mình liền chiếc đĩa đều lấy không xong.

Ăn cơm xong sau, Hạ Vi Bảo cầu nguyện hắc đi mau, đi xử lý quốc gia đại sự đi.

Mấy ngày này chồng chất sự vụ lớn nhỏ, hắc là đủ hắc xử lý tốt mấy ngày rồi.

Lục Hoa Lương đích xác rất bận, tấu chương chồng chất thành núi, còn có rất nhiều sự tình muốn cùng các đại thần thương nghị.

Nhưng mà, trước khi hắc đi xử lý quốc sự, đem Hạ Vi Bảo cũng mang đi.

Ôm nạng đi vào ngự thư phòng, đặt nằm ở giường mềm, buông rèm châu ngăn cách tầm mắt ngoài điện.

Hắc ở bên ngoài cùng đại thần thương nghị quốc sự, nạng ở

bên trong nghỉ ngơi.

Cũng không tin xem không được nàng!

Hạ Vi Bảo muốn khóc, còn có để người sống, nhóm ái phi khẳng định chờ nàng chờ đến tâm đều nát ô ô.

Dưỡng hai ngày mới đem thân thể dưỡng hảo, lại là một Hoàng Hậu nương nương tung tăng nhảy nhót!

Thân thể hảo, nàng lại bắt đầu hoài niệm nhóm ái phi, muốn đi hậu cung đi dạo.

Nhưng nghĩ năm ngày trừng phạt, lại túng, làm sao bây giờ nha.

Lục Hoa Lương xem nàng không đi hậu cung lại bắt đầu nhàm chán, đau đầu.

“Người vì cái gì nhất định phải đi hậu cung.”

Hạ Vi Bảo uể oải ỉu xiu, “Không đi hậu cung còn có thể làm cái gì.”

Không thể đi hậu cung nhân sinh, còn có cái gì ý nghĩa.

“Bồi trầm.”

Nghe hai chữ như thế, Hạ Vi Bảo sợ tới mức hai chân nhũn ra, cũng không dám nữa đề sự tình đi hậu cung.

Lục Hoa Lương nhìn chăm chăm nàng mấy ngày, phát hiện nàng phi thường an phận, cũng chậm rãi yên lòng.

Nhưng mà ngày nọ hạ lâm triều sau, trở lại phượng loan điện phát hiện, hấn hoàng hậu lại không thấy.

Lục Hoa Lương lửa giận hừng hực thiêu đốt, buồn cười!

Quay đầu đi Ngự Hoa Viên, bắt người!

Lúc này trong Ngự Hoa Viên, vài phi tần ghé vào trên người Hạ Vi Bảo, khóc đến ruột gan đứt từng khúc.

“Hoàng Thượng người như thế nào lâu như vậy không tới xem thần thiếp, có phải hay không chán ghét thần thiếp anh anh anh.....”

“Hoàng Thượng cư nhiên vắng vẻ thần thiếp, quá thương tâm.....”

“Hoàng Thượng có phải hay không có hoàng hậu liền không cần chúng ta, thần thiếp rất nhớ người.....”

Nhiều ái phi như vậy cùng nhau khóc, Hoàng Hậu nương nương tâm đều nát.

“Ái phi chớ khóc, trầm đau lòng.”

“Hoàng Thượng nói dối, Hoàng Thượng mới sẽ không đau lòng, bằng không như thế nào vẫn luôn không tới xem thần thiếp.”

Hạ Vi Bảo muốn khóc, nàng cũng nghĩ đến xem các nàng a, chính là tới không được a.

Lục Hoa Lương xem khăn như vậy.

Sâu kín mà thở dài một tiếng, “Không phải trầm không nghĩ tới, là..... Là hoàng hậu không cho trầm tới a.”

“A? Hoàng hậu như thế nào hư như vậy, cứ nhiên hạn chế tự do Hoàng Thượng, quá mức.” Lệ phi mắng.

“Ất xì!” Hạ Vi Bảo đánh cái hất xì.

Rồi mới nói, “Đúng vậy, hoàng hậu thật là quá đáng giận, trầm chưa bao giờ gặp qua người chán ghét như thế Ất xì!”

Liền đánh hai cái hất xì, nàng xoa xoa cái mũi, chuyện như thế nào, bị cảm?

Trân phi lòng đầy căm phẫn, “Hoàng hậu lại hung lại bá đạo như vậy, còn dám chạy đuổi theo Hoàng Thượng, quả thực mục vô quân chủ, quá mức, hẳn là phế nàng đi.”

“Ất xì!” Hạ Vi Bảo lại đánh cái hất xì, cái mũi đều đỏ, tiếp tục nói, “Không sai, trầm cũng cảm thấy hoàng hậu quá đáng giận, sớm muộn gì hưu hấn..... Ất xì!”

“Hoàng Thượng, người xảy ra chuyện gì?” Lệ phi quan tâm hỏi.

Đã đánh bốn cái hất xì.

Hạ Vi Bảo xoa xoa cái mũi, “Không khả, khả năng bị cảm lạnh.”

Trân phi nhú mày, “Hoàng Thượng, có phải có người ở sau

lưng mắng người hay không?”

Một ngữ bưng tỉnh người trong mộng!

Hạ Vi Bảo, “.....”

Nhưng còn không phải là chính nàng mắng chính mình sao!